

KONJI/THE HORSES

HAIBUN: Branka Vojinović Jegdić

Brzinom vjetra

Putujući tog jutra kroz planinu kolskim putem, naš automobil je brektao i zastajkivao pa bi kad se dobro iskašlje udahnuo duboko i jurnuo naviše. Došavši do kraja tog puta izlokanog od upornih kiša, dočeka nas planinski vazduh i tako opijeni stajismo u mjestu bez snage da se pokrenemo. Oko nas su visoki četinari ljubili nebo a sunce bi tek stidljivo slalo po neki zračak koji je provirivao između grana. Naš vodič nas opomenu da krenemo, što mi negodujući učinismo. Nastavili smo uskim puteljkom koji su vjerovatno napravili čobani i divokoze ali mi ih ne sretosmo. Poslije dužeg pješaćenja vodič nas upozori da budemo tihi. Oprezno smo nastavili dalje a stabla su se razmicala i proređivala puštajući svjetlost da nadire u šumu.

Onda se pred nama ukaza veličanstven prizor.

Na visoravni
Skriveni borovima ~
Konji pasu mir

Stajali smo bez riječi jer bi i najmanji šum poplašio te ljepotane u divljini. Osjećajući nečije prisustvo onako veličanstveni, počеше dizati glavu i mrdati ušima ne bi li razaznali ko su uljezi i kakva ih opasnost vreba. Jedan od njih (vjerovatno vođa) gizdav, hrabar, dok mu se crna dlaka presijavala na jutarnjem suncu rzanjem uputi poruku ostalima i svi se puni nemira okupiše oko njega. Žalili

smo što svojim prisustvom raskidamo taj sklad u prirodi, oduzimajući mir tim divnim bićima ali smo ujedno bili srećni postavši svjedocima nezaboravnih trenutaka.

Pod nečijom nogom puče grančica i za nekoliko sekundi čarolija nesta.

Brže od vjetra
Galopiraju šumom ~
Noseći spokoj

PR
DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

NE KOPIRATI